

belastingdienst onderscheidt.¹³⁷¹ Ieder soort belastingambtenaar en ieder soort belastingbetaler krijgt op eigen wijze te maken met het proces van belastingheffing en -inning. Zo heeft de controleambtenaar op een andere manier te maken met belastingbetalers dan het teamhoofd en de invorderaar, zoals uit de enquête blijkt. De particulier krijgt anders met de belastingheffing en -inning te maken dan de ondernemer. Ten slotte gaat het om de ervaringen van de verschillende soorten bijstandsverleners op fiscaal terrein. Er zijn bijstandsverleners die vooral ervaring opdoen met de fiscale problematiek van de particulier. Anderen hebben meer ervaring met de (fiscale) problematiek van de (grote) ondernemer.

Een inventarisatie van alle ervaringen geeft inzicht in de knelpunten bij de belastingwetgeving (heffing, een idee van de uitwerking van die wetgeving, maar vormt vooral een creatieve bron voor oplossingen. Dergelijke oplossingen zijn belangrijk, want zij sluiten aan bij de rechtsgevoelens van diegenen die daadwerkelijk te maken krijgen met de belastingheffing en -inning.¹³⁷²

De deelname van belastingbetalers, hun adviseurs en belastingambtenaren zou op tijdelijke en vrijwillige basis moeten plaatsvinden; zo ontstaat ruimte voor andere deelnemers. De mogelijkheid van deelname kan openbaar worden gemaakt via de media. Tegenover deelname zou een zekere financiële tegemoetkoming kunnen staan. Van iedere deelnemer moet dezelfde geheimhouding worden verlangd, die ook voor de belastingambtenaar geldt (artikel 67 AWR).

4.8.9.5 De uitwisseling van informatie tussen de praktijk en de minister

Scheltema is van mening dat de minister met langer verantwoordelijk zou moeten zijn voor de beleidsuitvoerende werkzaamheden.¹³⁷³ Het is echter wel van belang dat de minister weet welke uitwerking de (uitleg) van fiscale regelgeving in de praktijk heeft en welke problemen het proces van belastingheffing en -inning oproept. Zo blijkt of het gevormde beleid in de praktijk ook haalbaar is, aansluit bij de maatschappelijke realiteit. De minister behoort daarom te worden geïnformeerd over de informatie, waartoe het gevoerde overleg leidt.¹³⁷⁴ De minister zou van elk overleg de notulen kunnen ontvangen. Hij kan de aldus ontvangen informatie gebruiken bij het uitleggen van de bestaande dan wel bij nieuwe regelgeving, bij de wijze waarop hij beleid maakt. Hij kan de aldus verkregen informatie bovendien gebruiken om de regering en het parlement te informeren over de (nadelige) gevolgen van de tot stand gebrachte vage, gecompliceerde belastingwetgeving. Regering en parlement moeten er tenslotte voor zorgen, via het

¹³⁷¹ Zo gaat het niet alleen om de Nederlandse, maar ook om de buitenlandse belastingplichtige. Zie het NRC Handelsblad d.d. 25 januari 1995 (Aertjan Grotenhuis). "Mondiaal opererende Amerikaanse en Japanse concerns vinden het essentieel dat van te voren vaststaat wat hun fiscale verplichtingen zullen zijn; zij hebben nare ervaringen met onverwachte claims die creatieve belastingdiensten op tafel kunnen leggen."

¹³⁷² Zie hoofdstuk 1..

¹³⁷³ H.D. Stout[2, blz.232].

¹³⁷⁴ Zie ook hoofdstuk 2.6.2.1a. Een nadere definiëring van termen via overleg in plaats van via juridische procedures.